

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Masa‘ be-’erets ha-qedem

Deinard, Ephraim

Presburg, 643 [1882/1883]

| יריעוץ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11815](#)

בכל רגע על הריו הלבנון ועל מנדלי העיר ומקדשיה. כי חפצתי להשביע את עני מן המראה הנחמד והיקר לי בתבל, מודעת כי לא במהרה יבאני המקרה עוד הפעם הנה. ולא רקתי מהיק אס רחמניה או מיריעות רעה אהובה ללכנת בדרכ רוחקה כי עתה לא קשתה פרידתי ממחמי נפשי אלה כברגע עזבי מכל וכל את העיר הזאת. אבל עלי היה למהר אל האניה אשר ראייתי עשנה עולה השמימה. אותן הוא כי בעוד רגעים אחדים תשים ביום דרך. בבואנו אל האניה החלה השימוש לערוב ותשלה קויה האחרונים על ראש הדר הלבנון אשר התראה לעני בפעם הזאת כמקדש אל אלים אשר גנו וכפתו מצופים והב טהור ויוהירו מנדר בעין החشم. כל חושי בי ורגשותיו משכו את עני רק להבט אל המראה הנחמד הזה, ונם אחרי אשר עובה האניה את החוף ללכנת לדרכ נרעתי את עני מן העיר והרידה מסביב עד אשר נעלמו מעני כאשר פרש הלילה את בנפי השחרות על כל היקום. מימי עוז לא הרגשתי כאב אנוש לבני למראה חשת הלילה ורעדתו כבפעם הזאת. ולא דרש איש ממני לחת לו שנה משנותי רק למען יאריך לי הימים הזה עוד איזה שעות כי עתה נתתי לו בכל לבני ובכאב נעכר לבני נאלצתי לשבה על מקומי ולא הרגשתי מאומה מכל הנעשה סביבתי, והייתי בעני כאיש שב משדה הקברים אחרי קברו את מוחמי נפשו אשר לא ישוב לראותם עוד עד עולם. כל הלילה לא ידעתי שלו בנפשי ורגשותי לא נתנו דמי לי עד בואנו ביום המכחה לטרייפול.

בטרייפול עמדה האניה רק מעט, ועל כן לא הספיקה לי העת לבוא אל העיר לראותה ולהתבונן על חיינו. ובכן נסענו הלאה עד בואנו אל האי ציפרין במשך שני ימים ושניםليلות.

ציפורין

(קיבром בשפט ההמון וכן בשפטת תונרימה.)

האי הנחמד והיקר היה העומד תחת ממשלה בריטניה משנת 1878 משך עליו את עני ולבי ביהוד. לעני התיצבה העת אשר אחד מבני עמנו מישל על האי הזה. ובני ישראל ישבו עליו איש תחת גפנו ותאנתו. דון יוסף הנשיא די מיקען או דוכס נאקסאס היה האיש הניאשר אשר מצא חן בעני הסולטאן סעלים. והוא נתן לו את האי היה לאחות עולם. רוב תושבי האי הנם יוונים. עד היום עמד האי בשל המדרגה. דרכיו המסתור נשמו, ותושביו היוונים לא האמיצו להרים משל עמדתו. מאהינו בני ישראל לא נמצא אף אחד בכל האי עד אשר באו הבריטנים להאחז בו. ועתה יושבות בו כמאה משפחות.

נודל האי הוא שתי מאות וחמשים פרנסאות מרובעות עם יותר ממאה אלף חoshבים. הבנית האי הוא שלש קצוות. ועליו ישתרעו שלשלת הרים מורוקי אש. רוכס מעלהפים בעצי פרי יקרים עם כל תנובות ארצות הקרכ,

ביחור יָהָל הַיּוֹן הַטּוֹב אֲשֶׁר יִזְעִיאוּ תּוֹשְׁבָה לְרוֹב. מִנְנֶד לְחַאי עַל חַפְּא
אוֹיָא עַוְמָרָת הָעִיר אַנְטָקִיא (אַנְטִיקָה). הַלְאָה בְּקַצָּה לְשָׁוֹן־יִם סְכָאנְדָעָרָום
עַוְמָרָת הָעִיר אַלְאָגָא קַצָּה גְּבוּל אַרְם נְהָרִים. וְלֹא רְחוֹקָה מִשְׁם הָעִיר אַלְעָפָא
(הֵיא אַרְם צָוְבָה).

הֵיא צִיפְּעָרָן (אֲשֶׁר לְפִי דָעַת הַחַבָּס גְּעוּנִים הוּא הֵיא צִפְּסָ). וּבָנָ
דָעַת הַרְשָׁבָס בְּרָאשִׁית י' ה') נִצְבָּר בְּקוּרֹת דְּבָרֵי הַיּוֹם לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל בִּימֵי
הַעֲרִץ הַנוֹּרָא טְרָאִינָם אֲשֶׁר מְרֻדוּ בּוּ הַיּוֹהָרִים וַיַּהַנְּפָלוּ עַל הֵיא הַהָוֹה וַיַּשְׁחוֹ
תַּל־שְׁמָמָה. עַל הֵיא הַהָוֹה יִשְׁבּוּ אֲדִירִי חַכְמִי יְוָן וָאֶלְעָן וְצָעָנָא בִּימֵי קָדָם. וְלֹרְגָלִי
הַהָוֹה וְהַהָרָדָר אֲשֶׁר אֶצְל הַטְּבָע עַל הֵיא הַהָוֹה הַוִּשְׁבָה הַמִּתְהָאַלְאָנָעָ אֶת
הַאֲלִילָה וְעָנוֹם עַל הַמְּקוֹם הַהָוֹה.

בְּדָבָרֵי אֲוֹרוֹת הֵיא הַהָוֹה עַלְיָה לְהָעִיר אָזְנָא אַחֲנָנוּ. כִּי לֹא טּוֹב יִעְצֹז בְּעַלְיָ
טוּבּוֹתֵינוּ לְהַשְׁבִּיב אֶת אַחֲנָנוּ הַגּוֹלִים עַל הֵיא צִיפְּעָרָן. רָאשָׁוֹת יְעַן אָוֹר
הַמָּקוֹם אַינָנוּ טּוֹב לְבָרִיאֹת הָאָדָם. וּקְרוּתָה נֹרָאָה שָׁוֹרָת בְּכָל רְחָבֵי הֵיא.
וְהַעֲולָה עַל כָּלָם כִּי עַלְנוּ לְהַתְּרַחֵק מִן הַיּוֹנִים כָּל אֲשֶׁר תַּמְצָא יְדָנוּ. וּבִיחוֹדָ
בְּכָל מָקוֹם אֲשֶׁר הַמָּה הַרְבִּים. אַחֲנָנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקָאָן סְטָאַנְטִינָא פָּעָל וּסְמִידָרָנוּ,
בְּקָרִים וּרְוָסִיא הַחְדְּשָׁה הַיּוֹדְעִים אֶת הַיּוֹנִים. הַמָּה יִבְנֶנוּ אֶת דָבָרִי. אַז עַם
בַּתְּבִלָּה אֲשֶׁר יִשְׁאָף לְדָמֵי יְהוּדָי בְּהַיּוֹן, כָּל הַונָּא לֹא יִקְרֵב בְּעִינֵיכֶם אָסָרָק
תַּמְצָא יְדָם לְעַשְׂתָה בְּנָה כָּלָה. וְאֶת אֲשֶׁר יִשְׁבְּיָה בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּעַתָּה כָּרְבָּעָה
אֱלָף אִישׁ בָּאָרֶץ יְוָן שְׁלָוִים וּשְׁקָטִים עַלְנוּ, לְהַזְוֹת רָק לְמַלְכֵם הַיָּשֵׁר בָּאָדָם
גַּעֲרָג הַרְאָשָׁון יְרָיה. וּבְכָל זֹאת לֹא לְפָעָמִים רְחֹקָות יִקְרָה זֶם הַיּוֹם כִּי
וַיַּהַנְּפָלוּ עַל הַיּוֹהָרִים לְהַרְגֵן וּלְאֶבֶר. כְּתַבְיַה הַעֲתִים אֲשֶׁר לְהַיּוֹנִים בְּבִזְרָת הַוּרָכָה
מְלָאִים יוֹם יוֹם מְחוֹרוֹת עַל הַיּוֹהָרִים. וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְנֵנוּ יַרְשִׁיעָו כִּי עַל כָּן
עַלְנוּ לְבָרוֹחַ מִהָּם כִּמֶּפְנֵי הָאָרִי.

בִּירָת הֵיא הָעִיר לְעוֹקוּשָׂא. וּבָה כְּעָשָׂרִים אֱלָף אִישׁ, כְּמַעַט כָּלָם
יוֹנִים. וּבָה מַוְשֵׁב רָאשָׁ כְּהָנִי רָתָם.

בְּעַשֶּׂר שָׁעֹות עַמְרָה הָאָנִיה עַל חַפְּאָה, וְאַחֲרִי כֵּן שָׁמָנוּ לְרַךְ פָּעָמִינוּ,
וְגַעֲבָר עַל פָּנֵי פָּאַקָּאָס אֲשֶׁר שָׁם הַהָר אַלְמָפָס אֲשֶׁר עַלְיוֹ נִבְנָה הַיּוֹלֵד לְכָבָוד
וְעוֹנָנוֹס רְבָת הַחַן. הַלְילָה הִיה לִיל בְּהָוָה, וּרְקִיעַ הַשְׁמִינִים הַמִּתְהָוָה עַל רָאשָׁנוּ
וְרוּעַ בְּאַלְפִּי מְנוּרוֹת וְהַב אֲשֶׁר הַהַנּוּצְזָוָה כְּסָפִירִים. הָאָוֵר חַם וּגְזִיעָם מְאָדָם
וְאַתְעָנָג עַל וּבְרוֹנוֹת קְרוּמִים עַד חַצִּי הַלְילָה. וּבְבָקָר הַשְּׁבָם בְּשָׁעָה הַשְׁבִּיעָה
כָּבֵר עַמְדָה אַנְתָּנוּ עַל חַפְּאָה אֵי רָאָדָם.

ראָדָאָס

חֵיא הַהָוֹה הָאֵחָד הָאַיִם הַוּתָר נִכְבָּדִים בִּים הָאַיִם (אַרְכִּיפָּעָלָן).
נְדָלוּ לֹא פְּרָסָאות מְרוּבָּות. רֹוב יִשְׁבָּבוּ הַמָּה יְוָןִים, וְהַנְּשָׁאָרִים הַמָּה יִשְׁמְעָלָים
וְיִהְוֹרִים. וּמְסָפֵר כָּלָם, כְּאַרְבָּעִים אֱלָף אִישׁ. אַיְיר הַמָּקוֹם טּוֹב נְיָאָה. הָאַרְמָה
שְׁמָנָה וּפּוֹרִיה מְאָדָם פְּאַיִן בְּמָה בְּכָל אֵי חַם הַהָוֹה. הָעִיר הַרְאָוָונה וּבִירָת